

ՌԻՄՈՆԻԱՆԿԱՆ ԱՆՆԱԳԻՏ
Ուն՝ Ա. Բոլորաշենյան

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՆԱԽԱԳԻԾ

Մարզ` Լոռի

Քաղաք` Վանաձոր

Դպրոց` Պ. Մնակի անվան N 30 հ/դ

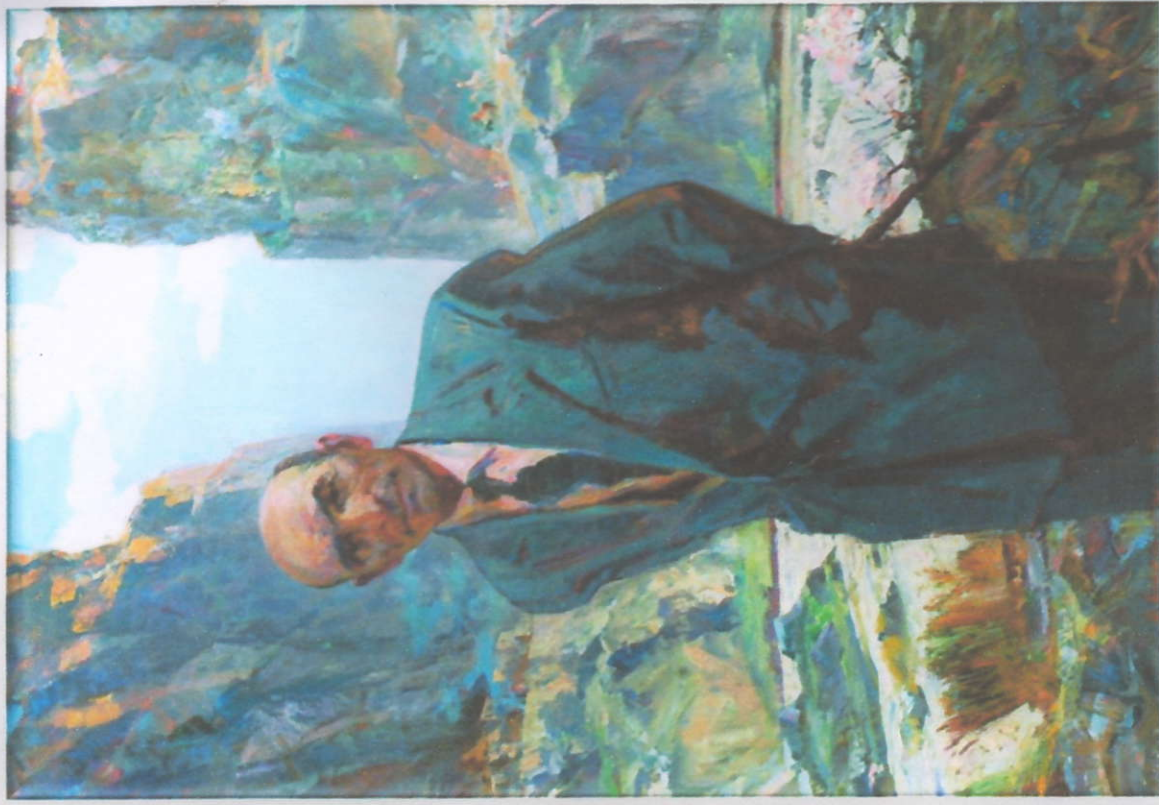
Առարկա` Հայոց լեզու, գրականություն

Թեմա` Դ. Դեմիրճյանի <<Ալեկոբբե>> պատմվածքը

Դասարան` VII⁹

Ուուցիչ` Ա. Հովհաննիսյան

2023-2024 ՈՒՍԱՄԻ

1877-1956թթ.

Դերենիկ Դեմիրճյանը նախնական կրթությունն ստացել է ծննդավայրի հայոց ծխական դպրոցում: Երկու տարի անց տեղափոխվել է Արդահան, աշակերտել առաջադեմ համոզմունքներ ունեցող Ա. Տեր-Մելիքսեդեկյանին, 1892 թվականին ընդունվել է Էջմիածնի Գևորգյան ճեմարանը:

Դեմիրճյանի գրական հայացքների ձևավորման գործում բարերար ազդեցություն է ունեցել ճեմարանի ուսուցիչ, բանաստեղծ Հովհաննես Հովհաննիսյանը:

1898 թվականին ավարտել է Թիֆլիսի Ներսիսյան դպրոցը, ապա աշխատել

Արդահանում: 1900 թվականին հաստատվել է

Թիֆլիսում, մասնակցել Հովհաննես

Թումանյանի նախաձեռնությամբ

ստեղծված Վերնատուն գրական ընկերության աշխատանքներին:

Երաժշտություն ուսումնասիրելու

նպատակով 1903 թվականին մեկնել է Մոսկվա: 1905-

1910 թվականներին սովորել է ժննի համալսարանի

մանկավարժական ֆակուլտետում, վերադարձել

Թիֆլիս և զբաղվել ուսուցչությամբ: 1925 թվականին

տեղափոխվել է Երևան, եղել գիտության և արվեստի

ինստիտուտի արվեստի բաժնի գիտքարտուղարը: Նրա

հայրը Կարապետ աղան, եղել է սնանկացած

վաճառական:

ԴԵՄԻՐՃՑԱՆԻ ՄԱՍԻՆ ԱՍՈՒՑԹՆԵՐ

* Քանու բերանն ընկած թղթի մի կտոր, որի վրա գրված լինեն երկու-երեք տող թեկուզ ուրիշի ձևերով, եթե նրանք պատկանում են
Դեմիթրճյանի գրչին, ուշադիր ընթերցողը կճանաչի
Դեմիթրճյանի ոճն ու լեզուն, այնքան ինքնատիպ է նա /Ե.
Չարենց/

Բնավորությամբ գործուն, մտքով անհանգիստ, ներքնապես այրվող, նա նետվում էր գրական կյանքի հորձանուտը, միջանտում
դեպքերի ընթացքին, զարկում էր, զարկվում, միշտ բախումների մեջ, միշտ կրքոտ, միշտ բուռն, միշտ եռանդով /Ռ. Չարյան/

Մեր սիրելի ուսուցչի կրթումն ղված էր Պրոմեթեոսի հուրը: Նա մեծ հումանիստ էր և բոցաշունչ հայրենասեր /Գ. Սևունց/

Ես չեմ հավատում, որ արդեն չկաս,
Որ հեռացել ես հավիտենապես,
Թվում է՝ հիմա ուր որ է կգաս,
Եվ մտերմաբար կժպտաս դու մեզ,
Թվում է՝ ուր որ է կգաս:

Վարդանանց հին-հին հիշատակներով,
Քո իմաստությամբ դեմիթրճյանական,
Դեմիթրճյանական քո կատակներով /Զ. Սահյան/

ԴԵՄԻՐՃՑԱՆԻ ՄՏՔԵՐԻՑ

Ամեն ժողովուրդ գալիս է իր պատմությունից: Հայ ժողովրդի ծանրակշիռ պատմությունը նրա վրա դրեց մեծ, համամարդկային պարտականություններ:

* Դարավոր կռիվերից հետո մնաց հայ ժողովուրդը իր հնագույն ամենաբարձր հատկություններով: Նա պահեց իր լեզուն, իր ավանդույթները, իր կուլտուրան, իր հողը:

* Գրականությունը կյանքի հայելին է: Գրականության և իրականության միջև եղած տարածությունն արժանի է ամենախորին ուսումնասիրության: Կյանքը ինքը ճշմարտացի է, ուստի և նա պետք է վերարտադրվի արվեստի մեջ ճշմարտացիությամբ:

* Տաղանդը գործ ունի սովորականի հետ, հանձարը՝ բացառիկի: Տաղանդը զգուշանում է,

հանձարը՝ խիզախում: Այնտեղ, ուր տաղանդը կանգ է առնում իբրև վերջին սահման, հանձարն սկսում է

* Մանկությունն անցավ լիակատար չքավորության մեջ: Ես իմ ամբողջ կյանքում պարտական եմ չքավորությանը: Նա եղել է իմ ամենամեծ դպրոցը:

* Ես սովի իմ ժողովրդին ոչ թե մեծ բան, այլ մեծապես ցանկացա տալ մի բան... Ես ես եղա այն հացահատիկը, որ ընկնելով հողը՝ մեռնում է, որպեսզի գա հացը կենդանի: Եվ մի ձգտում ունեմ. հեռանալ ախարհից այնպես, որ նա մնա ինձ պարտք և ոչ թե ես նրան:

* Անվերջ էի կարծում կյանքի - գետի պե՛տ,
Մերն ու խնդում առատ, անբավ - գետի պե՛տ,
Մեծսրտանի շատ ման եկա - գետի պե՛տ
Քրքուր, փշուր փշրվեցի - գետի պե՛տ:

ՄԻ ՆԿԱՐԻ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆ

Արման Նավասարդյանը
ամսկությունն ապրել է

Դեմիքճյանի հարևանությամբ:
Երբ նա 9-10 տարեկան էր,

Դեմիքճյանը տանը պահում էր
մի քանի տասնյակ կատուներ:

Դրանք «Պատրիկներն» էին, լավ
կերակրվում էին և խնամվում:

Կատուներից մեկը՝ Նորան, շատ վայրենի էր: Մի օր
այդ կատուն փախչում է տնից և նավասարդյանների
բաց պատուհանով ներխուժում է բնակարան, խցկվում
մահճակալի տակ: Կատվի ետևից հարևանի տուն են
շտապում Դեմիքճյանի քույրը և կինը՝ Մարիան:
Արմանը, մտնելով մահճակալի տակ, ճանկոտելով
ձեռքերը, դուրս է բերում Նորային: Իմանալով այդ Դ.

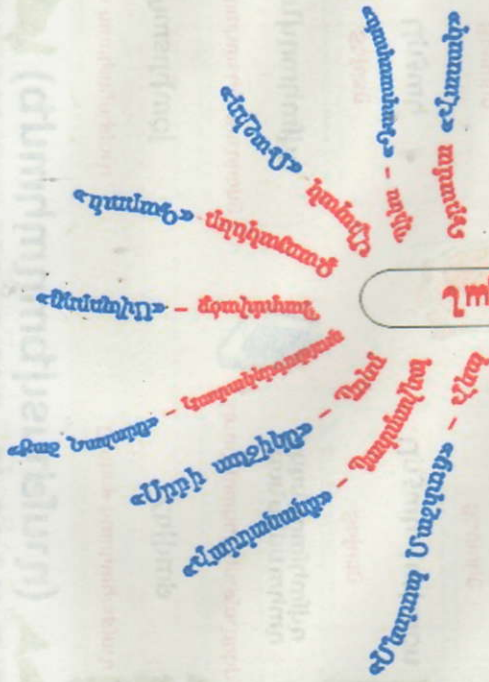
Դեմիքճյանը փոքրիկ Արմանին (տղային) է տալիս
պատկերագարդ մի գիրք՝ 1944թ. լույս տեսած

«Արջուկ-լրջուկ» հեքիաթը՝ հետևյալ
մակագրությամբ. «Կենդանիների պաշտպան բարի
Արմանին, որ փրկեց մեր փիսիկի կյանքը.

Դերենիկ Դեմիքճյան»:

Դ. Դեմիքճյանը Նորա կատվի հետ լուսանկարվել է
1953թ.:

ՄՏԵՂԾԱԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԾԱՌ

Դ. ԴԵՄԻՔՃՅԱՆ

Ծննդյան վայրը՝
Այսաքաղաք

ՉՈՒԳԱԴՐՈՒԹՅԱՆ ԱՂՅՈՒՄԱԿՈՒՄԸ (գրականագիտություն)

Նոր հասկացություն
Պատմվածք

Առանցնահասկությունները
Հեղինակային

Տեխնիկ
Արձակ

Տեսակ
Նորավեպ կամ նովել

Օճառք հասկացություն
Հեփաք

Առանցնահասկությունները
ժողովրդական հեղինակային

Տեխնիկ
Արձակ, լափածո

Տեսակ
Հրաշակասուն, հրապասում, կենդանապատում

Բարդուղ գծերը

Արձակը ունի իրական իրապատմություն. Ունի ֆիլ հերոսներ, սահմանափակ գործողություններ. սովորական, հանրաբար ընթացիկ պարզացող իրապատմություն:
Ակիբը և վերջը՝ հեղինակային:

Բարդուղ գծերը

Արձակը ունի իրական իրապատմություն, լափածակություն, պատկերավոր արձակություններ, ֆանտաստիկ, գեղարվեստական պատկերներ: Ակիբը և վերջը՝ հանրաբար ընթացիկ պարզացող իրապատմություն:
«Լինում է մի կին», «Կար՝կար», «ժուկով-ժամանակով», «Ձգիտեմ ո՞ր թագավորության մեջ...» վերջը՝ «Երկնից իրենց մուրափին, դու՛ր էլ հասնե՛ք յեղ մուրափին»

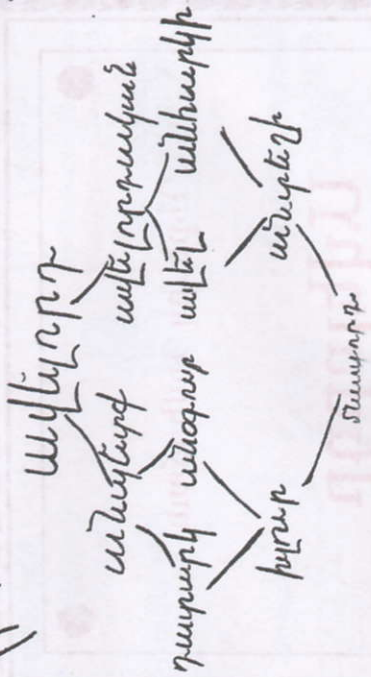

Արմասները
ԲԱՆԱՀՅՈՒՄՈՒԹՅՈՒՆ
ՈՒՄՈՒՄԱԿԱՆ ՆԱՍԱԳԻՑ

Կան ստեղծագործություններ, որոնք դուրս են ժամանակից և, ցավոք, արդիական են նաև մեր օրերում:

Միջինում «ավերար» բառը

ՃՈՒԿԱՏՈՒՄ

— Մո՛ւ... ավերար մարդ չկա. աստծու արջն հոգին հոգի է:

Պետք է շատ սիրել մերձավորներին:

Յուրաքանչյուր մարդ արժեք է, և կապ չունի նրա ատողջական վիճակը: Աստված բոլորին ստեղծել է հավասար:

Մարդուն չպետք է համարել ավերար, թեկուզ անդամալույծ:

ՄՅՈՒԺԵԻ ԲՈՒԲԳ

Չեղջիկների զանգվածները
Չափը, Սրբուհի բոլորը:

Գրծորությունների
կարճացում
Շրթերի կտրուր:
Սրբուհի կարգը:

Վեղջիկների
անկեն
Յանտա նախը:
Սրբուհի անկախություն
և ճանգ:

հանգրայություն
Շրթերի
կտրուր:
հայրենի բայթ:
Յանտա նախը:

հանգրայ
Սանճանք բարձրանում
բարձրանում է:
արժանաբան:

Նախաբարձրան
Յանտա նախը:
Կարճացում:
Յանտա նախը:

անկար
Յանտա նախը:
և ճանգ:

ՌԻՍԻՆԱԿԱՆ ՆԱՆՈՒԳԻՏ
Ու. Ա. Զակարյան

Սյուժեն (դիպաշարը) գրական երկում զարգացող դեպքերի, գործողությունների, մարդկային կապերի և հարաբերությունների ամբողջությունն է: Սյն բավկացած է հետևյալ մասերից՝ նախարություն, հանգույց, գործողությունների զարգացում, զագաթնակետ, լուծում:

ՊԱՏՄԿԱԾՔԻ ՔԱՐՏԵԶ

«Ավելորդ» պատկերներ

Գլխավոր հերոսներ

1. Հաջի աղա
2. Հաջի մար
3. Ճմափուն
4. Հակոբ
5. Սիրուն

Երկրորդական հերոսներ

1. Մեծ հարսը
2. Փոքի հարսը
3. Շողուն (նաբեր)
4. Կարուն
5. Կողոպենց գրագիրը
6. Հարեանի կինը
7. Ջվարաբաբան
8. Պարանց
9. Դասարանի
10. Քահանան

Միջավայր

Սարիղամիլ, Բաղաբե, Հաջի աղայի տունը, Գաղթի ամսագրից, Լորի Բաղաբե

Ե՞՞ՐԲ

1914թ., դեկտեմբերի 14-22-ը, I համաշխարհային պատերազմ

Խնդիր

Հարկադրված գաղթը, Կոնստանդնուպոլիս, Սիրուկի հարցը

Լուծում

Թղամուկ, Լահուսեց, Սիրուկի անհեռանակը, Հաջի աղայի սրբոցը եւ մտից

Կարուկներ

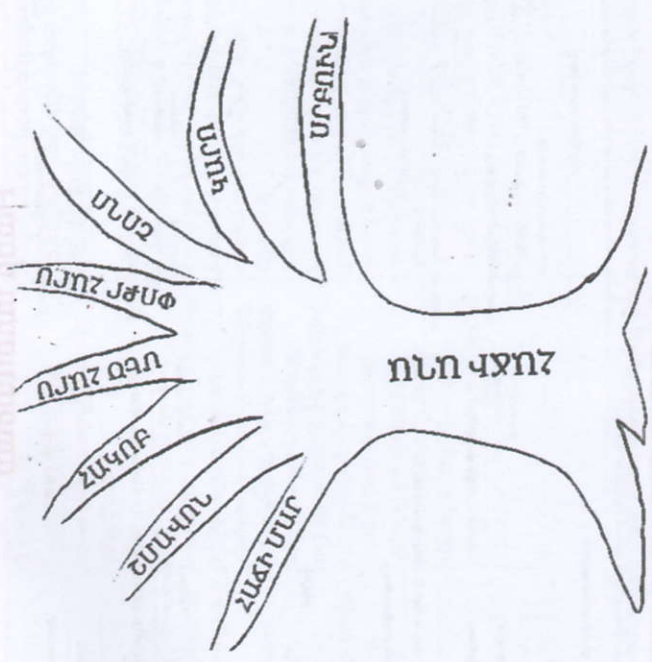
1. Թուրքերի հարցականը,
2. ժողովրդի փախուստը,
3. Թղամուկ, Լահուսեց,
4. ժողովրդի սի մասի վերադարձը

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՆԱԽԱԳԻԾ

Ուս. Ա. Հովհաննիսյան

ՀԱՃԻ ԱՂԱՅԻ ԳԵՐԴԱՍՏԱՆԻ ՏՈՂՄԱԾԱՌԸ

Հաջի աղա- Հաջի նշանակում է ուխտագնաց, նա ով գնում էր Երուսաղեմ՝ աղոթքի, արժանանում էր տխորդի՝ Հաջի, իսկ աղա նշանակում է պարուն:

«Ավելորդ» պատկերների մասին

«Ավելորդ» խոշոր պատկերները եզակի է մեր գրականության մեջ, մշտաբժեք: Ձանագան անկյուններից կարելի է նայել այդ երկին և միշտ ընդունել այն գեղեցիկ ու կատարյալ: Ինչ զարմացնում են հոգեբանական այն խորունկ, ճշմարիտ վերլուծումները, որ անում է հեղինակը խղճնաանքի, անպարտելի ուժի, խղճի խայթերի և ներքին անեղ ու արդար դատաստանի վերաբերմամբ: Մրանք համաշխարհային գրականությունը զարդարող էջեր են: (Ավետիք Բախակյան)

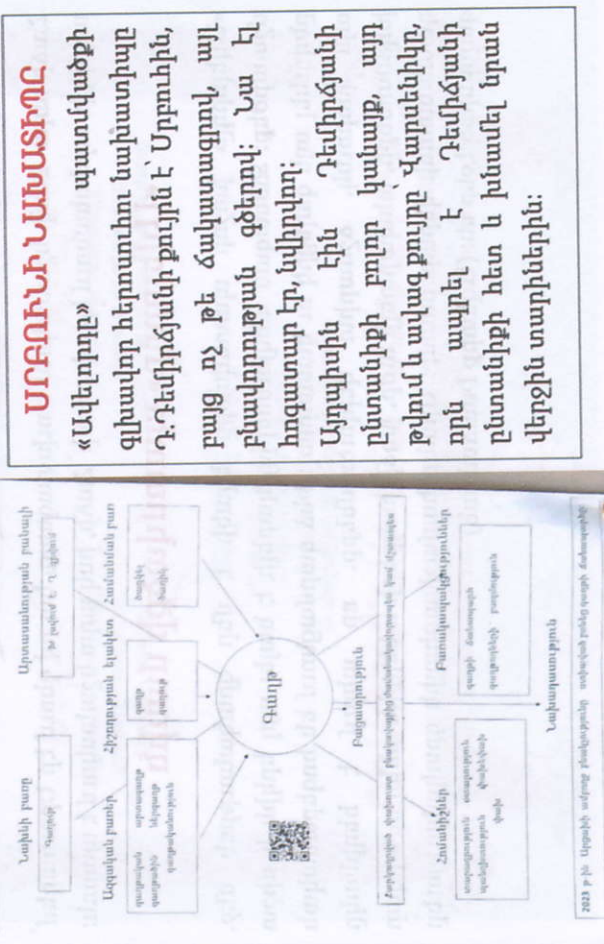
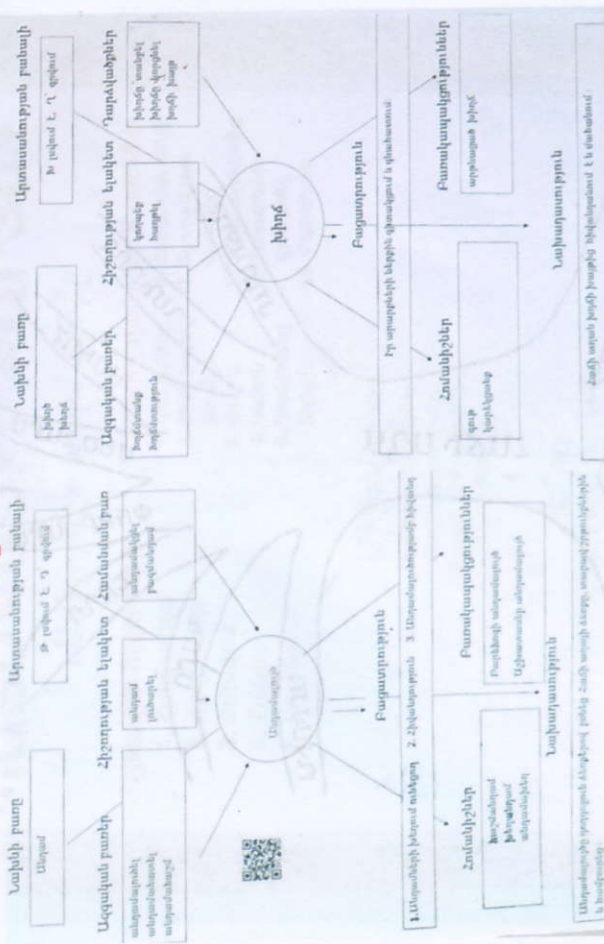
ԿԵՂՊԱՐԻ ԲՆՈՒԹԱԳՐԱԿԱՆ ԱՂՅՈՒՄԱԿ

Գլխավոր հերոսի արտաքինը	Ե՞րբ և ի՞նչ իրավիճակում ենք առաջին անգամ նրան տեսնում	Ի՞նչպես են մյուս կերպարները վերաբերվում գլխավոր հերոսին (լերել օրինակներ)
Մշտ հաստ շալը 60-70 տարեկան կուզի վրայով վզին կաթաբաժ, երկար իրանը բերանաբերվար ընկնելու պես առջը թերած, ուստի վիզը աջն էրկարած, սև ակնոցների արանքից սպաստավոր թիթը օղի մեջ ղեկավար հայացքը կետի ընթանում էր նա:	10-ը տարի առաջ միայն իր անդրանիկ որդուն բաղելիս, Հաճի աղան թույլ տվեց որ իր կապույտ մանուշ շավվարի տուտերը ցեխտվեն, և սեկ էլ պատր, երբ իմացավ, որ թուրք գորբը, տասներին հեղելով, հաղթական մտենում է իրենց փորրիկ ամուսնուհուհու անամերձ քաղաքին: Անանգիստ էր վերին աստիճանի: Արդեն մի շաբաթ է ավանջին դիպել էր, որ թուրքը գալիս է:	Բայրը կիներ, որվները, հարսները, երեխաները, սիրուն և հարգում էին Հաճի աղային: Այստեղ երևում է, որ կանաչափետրական այդ գերաստանի դերը Հաճի աղայի ձեռքին է: Օրինակ 1 Տնեցիք շորերը կապում, նորից քանդում և կրկին ընտրում էին, և շարունակ լսվում էր. «Հաճ աղայիս գուլպաները», «Հաճ աղայիս դոշակը», «Հաճ աղայիս բուրբը չթողենք»: 2 Եմավոնի կինը այթոս բերեց, որ Հաճի աղան նստի, հետո փորը հարսի օգնությամբ Հաճի աղայի ոտքերը հարցրին մի 2-րդ շավվար նա:

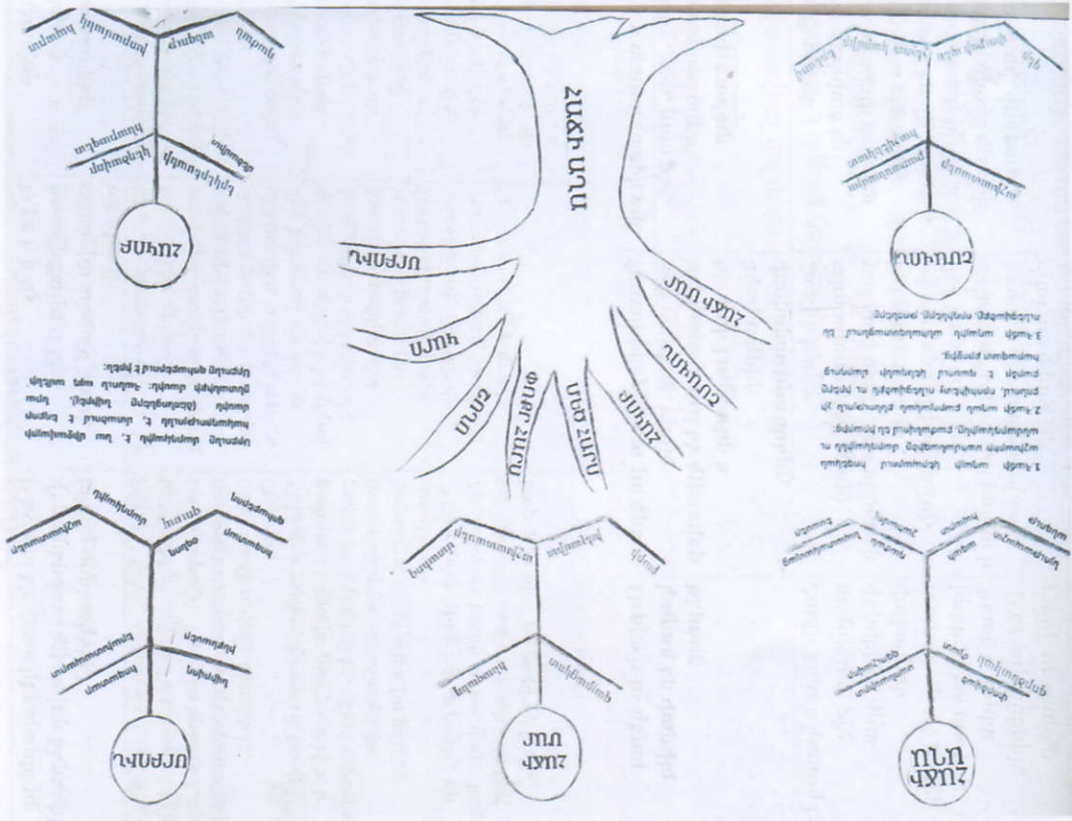
Նշի՞ր պատմվածքի այն պահը, որը, ըստ թեզ, շրջադարձային է հերոսի համար	Պատմվածքից դու՞րս գրել այն տողերը, որոնք ներկայացնում են գլխավոր հերոսի էությունը և կարագրիք փոփոխությունները	Ուրիշ ի՞նչ կերպ կարող էր վարվել հերոսը
Հաճի աղան խորտակված էր: Ժամերով մի բառ չէր լսվի նրա բերանից: Նստում էր մի անկյուն, ծխում, հասնիչը գցում և երբեմն միայն գուլիս օրորելով մտնում:	Հաճին նայեց անդամալույծին, բայց չտեսավ նրան, նա սեկյակի իրերն էր մտովի տեղավորում փուրգունի մեջ և որսնում էր ամենապետրական իրերը և իրրեկի մեջ պաշարվածի պես նա գզաց, որ տարերային մի ուժ միայն մի բան է թելադրում. փախչել, շուտով դուրս գալ ստի ճիրաններից: Մնացածը՝ կին, երեխա, ընկեր բարեկամ, նստեցավ նրա այրում:	Հաճի աղան կարող էր ավանդել և որս փոխարեն անդամալույծ քրոջը իրենց հետ տանել: Պետք է սիրեն մերկավորներին, քանի որ մարդը բարձրագույն արժեք է և մարդն ապրելով կարող է նորից ստեղծել ցանկացած իր: Բակ գործել սխալ հետո գուցա ուշ է:

ԱՌԱՏՔԱՅԻՆ ԲԱՌԵՐ

Բարի տոնմանա

«Սվեյտըրը» պատմվածքի գլխավոր հերոսուհու նախատիպը Դ. Դեմիրճյանի թույրն է՝ Մրբունին, բայց ոչ թե ճակատագրով, այլ բնավորության գծերով: Նա էլ հոգատար էր, նվիրվող: Այդպիսին էին Դեմիրճյանի ընտանիքի բոլոր կանայք, այդ թվում և ավագ թույրը՝ Վարսենիկը, որն ապրել է Դեմիրճյանի ընտանիքի հետ և խնամել նրան վերջին տարիներին:

Վերականգնողական կերպարը ստեղծագործության մեջ այն անվանակերպությունն է, որն ունի բնավորության և վարքագծի որոշակի հատկանիշներ: Կերպարները լինում են գլխավոր և երկրորդական: Դրանք տարբերակվում են ստեղծագործության մեջիդեմ ունեցած դերի կարևորությամբ: Կերպարները լինում են որակյալ և բացասական:

ՀԱՄԵՄԱՍՈՒԹՅՈՒՆ	ՓՈՒԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆ	ՄԱԿԿԻՐ
<p>1. Համընթաց արժեքների փոխանցումը կապարտադրողից դեպի սպառիչները կատարելու և նրանց համար օգտակար լինելու համար:</p> <p>2. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը:</p> <p>3. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>4. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>5. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>6. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>7. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>8. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>9. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>10. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p>	<p>1. Համընթաց արժեքների փոխանցումը կապարտադրողից դեպի սպառիչները կատարելու համար:</p> <p>2. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>3. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>4. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>5. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>6. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>7. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>8. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>9. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>10. Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p>	<p>Փոխանցումը կատարելու համար:</p> <p>Սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>Սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>Սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>Սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>Կապարտադրողի և սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p> <p>Սպառիչի միջև կապի ստեղծումը կատարելու համար:</p>

Համեմատությունը գեղարվեստական խոսքի պատկերավորման միջոց է, որը հիմնվում է երկու երևույթների նմանության կամ ընդհանրության վրա: Համեմատության անդամները սովորաբար կապվում են նման, պես, ինչպես, որպես, իբրև, ասես, կարծես թե կապական բառերով:

Փոխաբերությունը կամ մետաֆորը գեղարվեստական պատկերավորման միջոց է, այլաբանության տեսակ: Փոխաբերության մեջ մի առարկայի կամ երևույթի անունը նմանության հիման վրա փոխաբերվում է մեկ այլ առարկայի կամ երևույթի անունով: Փոխաբերությունները կարող են լինել կարճ և ծավալուն:

Մակդիբը (էպիտետ) լեզվի պատկերավորման միջոցներից մեկն է: Այն բառ է կամ բառակապակցություն, որը տալիս է առարկայի կամ երևույթի գեղարվեստական բնորոշումը:

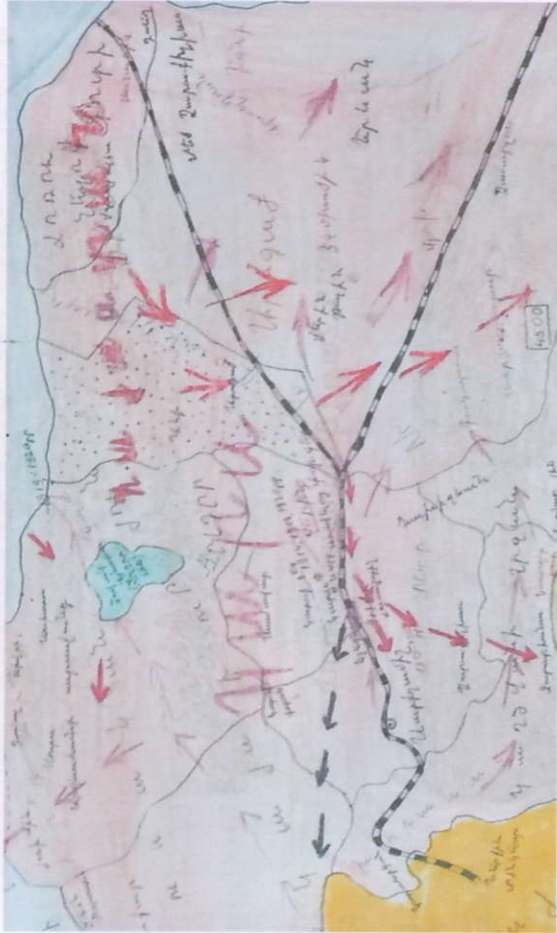
ԲԱՐԲԱՌՆԵՐԻ ՀԱՄԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ

ԿԱՐԻՆԻ ԲԱՐԲԱՌ	ԼՈՒԿԱ ԲԱՐԲԱՌ	ԳՐԱԿԱՆ ՀԱՄԱՐՇԵԸ
տուժ	լիզիկ	տատար
Ֆին	առանտ	կրկնակալ
զավարի տուտեր	զավարի փոշեղեր	անդրադարձիկի երկուց հարևանից, ընտանեկալ
կելիկ	կրկիկ	մարտ
առամ (առամ)	խոն	խելի
աշել	մոխի անել	պարտառուցի
հազարի	անել	կար
կարեր	արկի	հարստանք
զանգիներ	կարճ	կրկնակալի
կարճ	ընկանի	արկնե ցլանան
գրաչում	աղի	հար
աղա	արուխ	գիտաչ
աղա	էրց	վարճ
բաշուն	մուտ	ծար
էպիան	մուտ	անկալ
սարկալ	քունալ	սզնաբուն
ոյա	ֆուրուն	քննք
խնատ	հարի	փնալար
ֆուրուն	տիկ տեղից	հարթար
հարուր	խլալ	քրիկից
ծեր	հեշո	հեշո
դոյալ	անկալ	անկալ
իզակ		

Բարբառները որևէ երկրի առանձին շրջանում տարածված տեղական - խոսակցական բառեր ու արտահայտություններ են գեղարվեստական երկերում՝ միջավայրի երանգավորման, կերպարների խոսքի անհատականացման նպատակով:

Հայերեն ունի մոտավորապես 60 բարբառ, որոնք կոչվում են այն տեղի անունով, որտեղ խոսվում են, օրինակ՝ Մշո, Մեղրու, Չեթունի, Կարինի, Լոռվա, Ղարաբաղի, Կարնո և այլն:

Մարիդամիշ-Վանաձոր

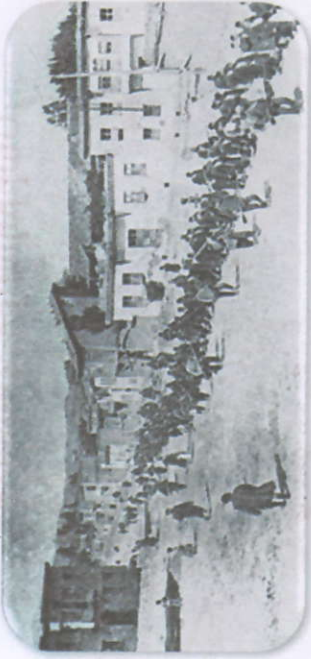

ՖԻԼՄ

«Ավելորդը»

ՊԱՏԵՐԱԶՍԸ ԱՂԵՏ Է ՄԱՐԴԿՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ

1915, Հայոց Ցեղասպանություն

2020, 44-օրյա պատերազմ

2023, Արցախյան բռնազաղթ

ՎԵՐՁԱԲԱՆ

Նկարագրած դեպքերը տեղի են ունեցել 1914թ-ի դեկտեմբերին Մարիդափշում:

Այս իրադարձությունները մեզ հնարավորություն են տալիս տեսնելու անցյալը, սակայն, ցավոք, նման իրադարձությունները դեռևս շարունակվում են, և թվում է, թե ժամանակները փոխվել են, և 21-րդ դարում ամեն ինչ կարելի էր ավելի խաղաղ ու մարդասիրական ճանապարհով լուծել, իսկ այսօր մենք տեսանք 2020թ-ի 44-օրյա պատերազմը, 2023թ-ի սեպտեմբերին *արցախյան բռնազաղթը*. մարդիկ պարտադրված *լքել են իրենց հայրենիքը*:

21-րդ դարում շարունակվում են կոտորածները, կարծես չարը բոլին է դրել մարդկանց հոգիներում:

21-րդ դարի պատերազմը տեխնոլոգիաների վրա հիմնական պատերազմ է:

Զարգացած տեխնոլոգիայի դարաշրջանում մարդը մարդասեր չէ: